

Ort Avdelning Mer **Kultur**

Fredrik Gertten: ”Det systemet vi har nu är ju fucking orimligt”

2 april 2023 07:00

Nyligen hade Fredrik Gerttens nya film världspremiär i Köpenhamn. ”Breaking social” handlar om ett orättfärdigt ekonomiskt system, där de rika roffar åt sig.

Elina Pahnke möter Malmöfilmaren och ställer frågan: Vill han förändra systemet eller bara tämja det?

Text: Elina Pahnke

Fredrik Gertten är dokumentärfilmare i Malmö. Han har gjort uppmärksammade filmer som ”Blåddårar”, ”Bananas*”, ”Den unge Zlatan” (tillsammans med Magnus Gertten) och ”Push”.

Bild: Emil Malmborg

– Vad i hela fridens namn, sitter han storfräsarn där på mitt kontor? Grattis till filmpremiären!

Filmmakaren Fredrik Gertten sitter på restaurang Bise, något han uppenbarligen gör för jämnan, men idag för första gången sedan hans nya dokumentärfilm “Breaking social” visats för publik.

Restaurangpersonalen grattar och låter honom sitta kvar efter lunchruschen. Han är dagen efter premiär-trött och har bett om att ses utan fotograf.

Malmöfilmarens senaste film handlar om den ekonomiska logikens orättvisor och om ett socialt kontrakt som brutits. Gertten möter gatukonstnärer som protesterar mot nyliberaliseringen i Chile och en lärare i USA som strejkar mot prishöjningen av hennes sjukvårdsförsäkring, och gestaltar ett globalt system som är riggat för de som redan har makt. De som inte bara sitter på de finansiella resurserna, utan också har makten att vända den politiska berättelsen till sin fördel.

När Fredrik Gertten själv ska definiera vad filmen handlar om tvekar han först.

– Den är inne på att försöka förstå vad vi är uppe mot, vad vår samtid kämpar med. Där kan samtalet ibland bli lite oprecist. Jag vill försöka göra det lite tydligare.

Vad är då det?

– Vi har ju demokrati. Men sedan är den väldigt begränsad. Det är som Sarah Chayes säger att det är inte längre *one man, one vote*. Nu är det snarare *one euro, one vote*. Det är alla de här siffrorna som Oxfam pekar på – hur de fattiga blir fattigare och de rika blir rikare. Det är ju en extrem utveckling och jag vill veta hur den går till.

Sarah Chayes är en av experterna som medverkar i filmen. Hon har undersökt korruptionen i Afghanistan, men insåg snart att samma mönster återfanns i hennes hemland USA. Precis som i Gerttens förra film “Push”, som undersökte hur bostadsmarknaden styrs av riskkapitalister, tar sakkunniga stor plats i “Breaking social”. Här finns också den nederländske historikern och författaren Rutger Bregman, känd bland annat från sin medverkan på World Economic Forum där han underströk hur ingen talar om det verkliga problemet; ”skatter, skatter, skatter”.

Fredrik Gertten och Rutger Bregman.
Bild: Fredrik Gertten

En annan som intervjuas i "Breaking social" är sonen till den maltesiska journalisten Daphne Caruana Galizia som mördades efter att ha avslöjat landets korrupta politiker. Regeringen hade en tioårsplan, förklarar sonen Matthew Caruana Galizia, som gick ut på att profitera så mycket som möjligt genom att sälja av så mycket som möjligt av det allmänna. Vilket för tankarna till ett annat land, där folkvalda sömlöst kan röra sig från politiken till välfärdsföretagen.

Varför är inte Sverige med som exempel i filmen?

– Jag menar att filmen går lika bra att använda för ett samtal i Sverige. Maltas regering har genomfört privatiseringar som de säljer av till sina kompisar, precis som Moderaterna gjort i Stockholm. Men det är klart, det kommer alltid finnas någon som säger att det är mycket bättre här, säger Fredrik Gertten.

I **"Breaking social"** beskrivs den här snedfördelningen av våra resurser med hjälp av två ord: Kleptokrati och extraktivism.

– Det är svåra ord som jag knappt kan uttala, inte du heller. Men kleptokrati är ett bättre ord än korrupktion, för det innefattar också den lagliga korrupktionen. Det handlar om att kunna diversifiera sin person. Man har sina pengar på en plats, sina pass någon annanstans. Som Akelius, som har sina företag på Cypern och Bahamas.

Förklara extraktivism.

– Det handlar mycket om att ta saker ur naturen. Man tar något och lämnar ett tomt hål, väldigt lite går tillbaka till samhället. Men det kan också vara att tömma företag på värde och dela ut allt till sina ägare. Det gör att företagen inte har någon motståndskraft – så fort det är kris behöver de sparka all sin personal. Så har det inte alltid sett ut. Den moderna kapitalismen är helt på steroider.

"Jag tycker det är rimligt att fråga oss ifall vi kan ha en kapitalism som respekterar planeten och mänskliga rättigheter", säger Fredrik Gertten.

Apropå det – ordet kapitalismen förekommer inte lika mycket i filmen.

Varför?

– För att jag tror att man ska försöka vara så precis som möjligt. Att säga allmänt att kapitalismen är dålig blir lite platt och lite vänsteristiskt. Jag vill gärna föra ett samtal som kan dra in en person som är miljardär, som sitter med pengar. Jag tycker det är rimligt att fråga oss ifall vi kan ha en kapitalism som respekterar planeten och mänskliga rättigheter. Då kanske du säger att nej, det är omöjligt. Medan någon annan tycker att jo, det kan gå.

Kan det gå då?

– Låt oss prata om det. Den definition av kapitalism vi har nu fungerar ju helt uppenbart inte i praktiken.

När jag tänker på de här orden, kleptokrati och extraktivism, tänker jag att de bara är extrema uttryck för ett system som redan fanns där.

– Det är sant, men nu handlar det ju inte längre om att producera en produkt bättre och därmed tjäna pengar. Nu är det informationsövertaget som är det tongivande för dem som äger resurserna.

Men har det varit så innan – att den kapitalistiska modellen går ut på att produkten ska bli bättre? Har det inte snarare handlat om att tjäna pengar på produkten?

– Det har åtminstone varit det man lär ut i skolorna. Det som intresserar mig är krocken mellan det vi säger och det vi gör. Vi tror att saker fungerar på ett

sätt och så gör de inte det. Det tycker jag är intressant att prata om. Du kan gå ut och säga krossa kapitalismen, och sedan? Där blir jag säkert mycket mer reformist, eller vad jag nu är. Ska man nå förändring måste man bjuda in väldigt många till samtalet.

Om man säger att det här då beskriver en typ av kapitalism, eller korrupktion, som är specifik för idag. Finns det något nostalgiskt där – att allt fungerade som det skulle innan?

– Nej, det finns ingen nostalgi överhuvudtaget. Men välfärdsstaten har nu blivit totalt eroderad, och det är jävligt alarmerande. Om vi tittar på den rasifierade svenska arbetarklassen till exempel, så tror jag inte ens de skulle prata om att vi alla har samma chanser att lyckas idag. Det finns inte längre, det vi är uppvuxna med.

Det jag fiskar lite efter är att filmen antyder att det inte längre är *one man, one vote* utan istället *one euro, one vote*. Jag tänker att det kanske alltid mer eller mindre varit på det sättet?

– Det har du säkert rätt i, men det sociala kontrakt som vi känner att vi är en del av har utgått från att vår röst väger nånting. Jag tror ju på demokrati. Men när marknaden nu pratar om avreglering betyder det ju nästan laglöshet. De tar bort skyddet för människor. Då måste vi andra säga: mer demokrati, mer offentliga institutioner som följer lagar som vi skrivit tillsammans. Det måste svaret vara. Sedan kan du säga att det räcker inte, de kommer ändå alltid ta hem spelet. Så kanske det är, men ska man bygga en bredare rörelse på allvar och utmana lobbyisternas *storytelling* måste man ha ett brett gäng med sig. Det var det som hände i Chile, när den breda rörelsen för en tid upphävde pr-konsulternas makt. Är demokrati vänster eller höger?

Fredrik Gertten i panelsamtal på dokumentärfilmfestivalen CPH: Dox i Köpenhamn, efter visningen av "Breaking social".

Bild: Emil Malmberg

Om man ser så på lagen, att så länge saker sker inom lagen är det demokrati, så är ju Chile också ett exempel på extrem grov repression i lagens namn. Vad finns i det här demokratibegreppet?

– Ibland funkar det och ibland inte. Det jag försöker berätta är ju hur de som har de här pengarna också jobbar med att skriva om lagstiftningen på ett sätt som gynnar dem. Som när arbetsrättslagarna som skulle skydda oss försvann. Det har hänt massa saker där man plockat bit för bit ur det som skyddar oss, men det är alltid paketerat i något annat, det blir knappt någon debatt. Även det är ett samtal vi måste hålla igång. Jag känner mig flummig idag, jag är också lite trött ...

På filmpremiären pratade du också om att förändra samtalet. Vad är det för samtal vi behöver ha?

– Att man investerar pengar i förklaringsmodeller på hur vi ska lösa problemen. Och att det politiska priset att gå emot deras förklaringsmodeller är väldigt högt. Se på Håkan Juholt, när han blev partiledare, hur alla de här välfärdslobbyisterna noterar att han ska slå till mot deras investeringar. Han får en enorm skitstorm mot sig. Sedan kan man diskutera hur han är som människa och så vidare – men i grunden utmanade han ju lobbyisternas intressen. Det är otroligt svårt att gå emot de investeringarna, för de är så stora. Investerarna har inget emot att sossarna vinner valet, så länge sossarna levererar det de vill ha. Det finns ett spöke i politiken som vi inte

pratar om. Okej, den här filmen är kanske väldigt *basic*, men det är nästan barnets känsla av att det här inte är rätt, de ökade klyftorna.

QUESTION

Hade de ökade klyftorna försvunnit om vi pratade på ett annat sätt? Finns det ingen begränsning i samtalets makt?

– Du tänker att vi ska ta fram kalasjnikoven direkt?

Jag tänker att många redan har de här samtalen, att de vet att det är orättvist och vilka som orsakar det, men sedan måste man ändå gå till jobbet. Det finns ett glapp mellan samtalets makt och hur produktionen ser ut.

– Det som intresserade mig med Chile var att väldigt många förde det samtalet samtidigt. Det är väl det man vill få till. Sedan försöker jag reda ut begreppen och se mönstren tydligare, hur det är organiserat. Hur man pratar om miljardärerna, entreprenörerna ... I Sydsvenskan skildras de ju som ”duktiga killar”. När man intervjuar Percy Nilsson är det nästan som reklamblad för miljardärer, man säger ingenting om mönstret. Men det finns ju ett system som gynnar dem, när du väl har en miljard är det enkelt att få nästa. Det handlar inte ett skit om vad du producerar. Rutger Bregman är ju väldigt tydlig där, att vi lever i en uppochnedvänd ekonomi. De som ger mest till *the common good* är de som får minst betalt. Lärare, sjuksköterskor, renhållningsarbetare. Medan de som är beredda att fingra lite på sin moral och gör *bullshit jobs* tar hem de stora pengarna. Jag tror att det är ett samtal vi kan föra mer och att tiden är mogen för det.

Under de tre år som det tagit att göra filmen har det hänt mycket med samtalet om extrem rikedom. Många pratar nu om att beskatta de rika – till

och med IMF har gått ut och sagt att det kanske inte är så bra för samhällsutvecklingen att de rika är så pass rika som de är. Ändå saknas det kanske en större systemkritik?

– Det pratar ju Sarah Chayes om – att samtalet i slutändan ofta handlar om någon rik ryss som har en guldtoalett och en yacht med snygga tjejer. Det blir lite ”Triangle of sadness”-kritik av det hela. Man förstår inte modellen bakom det som händer. Ska man komma åt kleptokratin och korrruptionen räcker det inte att kapa huvuden, man måste förändra systemen.

Fredrik Gertten vill att hans film ska sätta igång ett samtal om det ekonomiska systemet.
Bild: Emil Malmberg

Vad är då systemet?

– Systemet är den modell som gynnar dem som bryter mot de regler som alla andra tvingas följa.

Och är det detta som är det sociala kontraktet som filmtiteln syftar på?

– Det sociala kontraktet är något de flesta bär inom sig, som vi blir uppfostrade med som barn. Reglerna vi förhåller oss till i ett samhälle, som uppenbarligen inte fungerar. Som en svenne-medelklass kan man ha sina fonder eller en bostadsrätt och vara med lite i gemet, men i det stora hela är man bara en liten barkbåt på ett hav, man kan inte röra sig. De som har mer pengar kan flytta runt dem, småfolk kan inte det. Även en medelklassperson med fonder på banken har mer gemensamt med arbetarklassen än med den rikaste procenten. Där borde en allians vara möjlig. Det systemet vi har nu är ju *fucking* orimligt. Det skapar massa olycka, splittring och sorg.

Vad går man miste om i ett sådant system, förutom ekonomiska resurser?

– Det som Rutger Bregman beskriver ganska fint är att om vi blir cyniska, om vi tappar tron på att det kan bli bättre, så kommer vi ingenstans. Och att det betyder något att man upptäcker att man inte är ensam, att det inte är ens eget fel att man inte lyckas. Någonstans måste vi arbeta för att fler ska känna att en förändring är möjlig. Och det gör man med musik, film eller samtal. Igår satt 250 personer i en biograf i Köpenhamn och var inbegripna i det här samtalet. Jag tror att det betyder någonting. Vad tyckte du om filmen?

Jag tror att den stämmer in i ett samtal som bubblar just nu, som handlar om just det här. Men sedan undrar jag om filmen verkligen försöker förändra ett system, eller bara tämja det.

– Det är väl ett bra samtal att ha då. Det kanske inte är mitt huvuduppdrag att säga vad vi ska göra, utan att ställa frågorna.

FAKTA

Breaking social

”Breaking social” handlar om hur det ekonomiska systemet gynnar de rika och missgynnar de fattiga. Bland de medverkande syns den nederländske historikern Rutger Bregman och den maltesiska journalisten Matthew Caruana Galizia.

Filmen hade premiär på dokumentärfilmsfestivalen CPH: Dox i Köpenhamn för några veckor sedan. Just nu åker Fredrik Gertten runt och visar ”Breaking social” på olika filmfestivaler. I sommar kommer filmen visas under politikerveckan i Almedalen. Biopremiär i Sverige i höst.

Kultur

Dygnet Runt

Nästa artikel under annonsen

Annons

Spårhundarna

Är hundplågaren en tant? Vi reder ut spåren

8 april 2023 06:30

Malmös hundplågare är en tant, säger ett envist rykte. Men signalementen i polisanmälningarna skiljer sig åt. Ett fall verkar ha substans. Där kammade polisen ändå noll – trots fingranskning av flera tunnor hundbajs.

Text: [Maria Lovén](#) [Dan Ivarsson](#) [Joakim Palmkvist](#) [Julius Viktorsson](#) [Sally Wahlstedt](#)

Illustration: Paul Torstensson

I en jättelik Facebooktråd spekulerar hundratals hundägare om vem som lägger ut brödbullar med glasskärvor och metallbitar i.

”Var inte misstankarna riktade mot en äldre dam?” skriver en person.

Ryktet om att hundplågaren är en tant dyker upp gång på gång. Men har det substans?

Vi har granskat över 150 polisanmälningar som kommit in sedan november 2020. Det finns få vittnen som pekar ut någon misstänkt person. Men ett par av signalementen handlar om kvinnor.

1. Tanten vid Södervärn

I början lägger hundplågaren ut brödbullar med glasskärvor. Den första polisanmälan om bullar med vassa *metallbitar* kommer först den 16 mars 2021.

Då hittar ett vittne flera små brödbullar vid Södervärn, i gångtunneln under Nobelvägen. Vittnet plockar upp de runda bullarna och ser samtidigt en ”tant” som sitter på en bänk med god utsikt över platsen och tittar på.

Beskrivning: I 60-årsåldern med blå jeans, mörk längre kappa eller jacka, ljusgrå mössa och röd halsduk. En observation som polisen värdesätter, men knappast kan använda i sitt spaningsarbete.

De här bullarna hittades i en gångtunnel under Nobelvägen den 16 mars 2021. På en bänk i närheten satt en "tant" – en kvinna i 60-årsåldern.
Bild: Polisen

2. Tanten vid Stadionparken

Den mest omskrivna "tanthändelsen" inträffar sju månader senare – i östra Stadionparkens hundrastgård, den 10 oktober 2021. Och här hade det kunnat finnas spår att gå på, om det inte varit för en räkka omständigheter.

Anmälaren heter Simone Karlsson. Men det var inte hon som såg händelserna, utan hennes kompis som var i rastgården med sina två hundar den dagen.

Han ser en äldre kvinna vid staketet i andra änden som lockar på djuren med skinkbitar. När hundarna kommer släpper hon ner något annat på marken.

Kvinnan beskrivs som cirka 75 år, omkring 160 centimeter lång, med "nätt kroppsbyggnad". Grått eller vitt hår i en kort, rak frisyra, med "lite insjunket ansikte". Ljushyad med blågrå ögon, talar med Malmödialekt. Klädd i svarta byxor, vit kort jacka och bar eventuellt glasögon.

Enligt anmälan konfronterar hundägaren kvinnan, som säger att hon själv haft hund och bara ville ge dem något gott. Sedan går hon.

██████ uppger att hennes vän snabbt plockat upp brödet och den andre mannens lilla chihuahua var på andra sidan då, så nej.

Vad gav din vän för beskrivning på damen?

██████ berättar att hon hade varit ca 75 år, kort, ca 160cm och med en nätt kroppsform, hon hade grått eller vitt hår som nog varit en frisyra tidigare men nu växt ut lite, rakt. Hon var ljushyad med lite insjunket ansikte och buskiga, vita ögonbryn, eventuellt hade hon glasögon, hon hade talat malmötiska, kvinnan hade burit svart byxor och en vit kort jacka.

██████ sa att hennes vän hade spontant uttryckt att damen hade sett ut som "typisk svensk dam. Och hon hade varit lite udda.

Vad menade han med udda?

██████ svarar att han hade ju sagt till damen att hon måste fråga hundägaren innan hon ger något till dem, varpå damen hade sagt "men jag trodde hundarna var härinne själva".

Du uppger att din vän skulle känna igen damen?

██████ svarar att ja, det hade han sagt direkt. Han hade till och med skickat en bild på en tant som varit mycket lik damen ifråga till ███████ för att låta henne se.

Uppläst och godkänt

Ur polisanmälan från händelsen i Stadionparken. Det hela anmäldes via ombud.

Enligt texten i polisanmälan hittar hundägaren vassa metallbitar i brödbitarna eller bullarna som kvinnan slängde på marken.

– Han fick panik där och försökte rensa bort bullarna på marken så att hundarna inte skulle få i sig det, har Simone Karlsson tidigare berättat för Sydsvenskan.

Hennes kompis kände att han inte kunde hålla kvar kvinnan. Dels för att han hade sina hundar att tänka på, men också för att han var rädd att folk runtomkring skulle missförstå situationen.

– Han kände ju att ”Jag är utländsk och väger 119 kilo, skulle jag ha hållit fast henne? Hon hade ju börjat skrika”, sa Simone Karlsson.

Polisen fick kontakt med en annan hundägare som var med vid tillfället – en man med en chihuahua. Han säger att han såg kvinnan ge hundarna skivor av smörgåsskinka. Han såg henne bära en blå tygpåse där skinkpaketet stack upp. Men han såg inga brödbullar.

– Patrullen hittade inget som kunde styrka det här. Enligt anmälan slängde hundägaren brödbullarna, säger polisens presstalesman Nils Norling.

Polisen gjorde ändå ett ordentligt skitjobb för att leta efter bullarna. Den polisman som fick uppdraget rapporterar:

I den här hundrastgården vid Stadionparken såg en man en äldre kvinna som lockade till sig hundar med skinkbitar. Enligt mannen slängde hon också ut brödbullar med vassa föremål i, men detta har inte kunnat styrkas av polisen.

Bild: Hussein El-alawi

”Undertecknad har under dagen genomsökt fyra latrintunnor samt åtta soptunnor, efter bullar som eventuellt kan ha slängts. Söket genomfördes i

Stadionparkens östra delar, och omfattade samtliga soptunnor och latrintunnor på platsen. Innehållet i samtliga tunnor tömdes ut på marken, varefter det genomsöktes och återfördes till tunnorna. Inga bullar eller rester av bullar kunde återfinnas.”

Eftersom anmälan dröjde kan tunnorna ha tömts på innehåll innan polisen kom dit för att leta.

– Det tog mer än ett dygn från händelsen innan den anmäldes till polisen. Vi har inte fått tag på något att undersöka och de utredningsinsatser som gjorts kan inte styrka det som berättades på plats, sammanfattar Nils Norling.

Tror ni att mannen har hittat på historien?

– Nej, det vill vi inte säga, men människor kan tolka situationer på olika sätt. Och här kommer vi aldrig att få ett slutgiltigt svar, eftersom den här personen av någon anledning inte velat prata direkt med oss.

Kort efter händelsen går därför **polisen ut och avfärdar** utpekandet av hundplågaren som en äldre kvinna.

Spårhundarna får många tips. Joakim Palmkvist, Julius Viktorsson, Sally Wahlstedt och Dan Ivarsson kollar på några av dem som kommit in. Flera handlar om "en tant".
Bild: Bengt Arvidson

3. Tipsen till Spårhundarna

Det har gått ett och ett halvt år sedan incidenten i Stadionparken, men ryktena om "tantan" cirkulerar fortfarande.

Spårhundarna har fått in flera tips om äldre kvinnor som har uppfört sig märkligt. Exempelvis:

- Äldre par på Ribersborgsstranden. Kvinnan är ilsken mot hundar.
- "Gammal kvinna" håller ut kakor på gräset i Augustenborgsparken.
- "Cyklande äldre kvinna" kring 70 har fastnat på filmer, som tipsaren granskat. Bland annat från publika webbkameror som sänder bilder på nätet.
- "Äldre tant", 70+, slitna kläder och "allmänt hafsigt", stod vid en papperskorg på köpcentrumet Triangeln och radade upp små bullar på den.

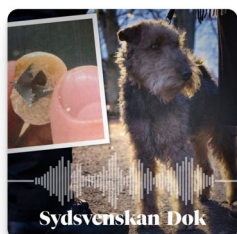
- Äldre dam cirka 60-70 år med rullator, går in på gräsmatta i Slottsstaden, går bort till häcken och kastar in matbröd. Vänder mot Korsörvägen.

Men ingen av dessa ”tanter” har syns i direkt samband med att hundägare hittat farliga brödbullar. Det är också tydligt att signalementen beskriver flera olika personer.

Med det sagt: Sydsvenskans reportersteam går till botten med alla tips vi får in. Har du gjort en observation? Tipsa oss genom formuläret nedan!

- **Lyssna på podden ”Sydsvenskan Dok” om jakten på hundplågaren**

Du kan lyssna i spelaren nedanför, eller där du lyssnar på dina poddar – som [Spotify](#), [Apple Podcasts](#) eller [Google Podcasts](#).

SYDSVENSKAN

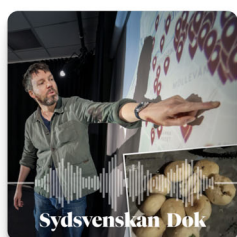
Spårhundarna del 1: Mysteriet med...

Sydsvenskan Dok

00:00

19:27

SYDSVENSKAN

Spårhundarna del 2: Brottsplatserna...

Sydsvenskan Dok

00:00

22:5

Tipsa oss om hunddåden

Sydsvenskan granskar attackerna mot hundar i Malmö. Har du gjort en observation eller sitter på andra uppgifter som kan vara till hjälp för oss? Skicka ditt tips genom formuläret nedan.

Uppgifterna omfattas av källskydd och du får vara helt anonym – men lämna gärna kontaktuppgifter så att vi kan kontakta dig ifall det behövs.

Namn/signatur *

Kontaktuppgifter (mejl eller telefonnummer)

Tips *

Skicka med eventuell bild eller film

Välj fil/filer

Skicka

Spårhundarna

Hunddåden i Malmö

Tipsa oss

☎ 040 - 71234

☎ SMS: 71234

☎ MMS: 0790- 643 123

✉ 71234@sydsvenskan.se

🔄 Fler sätt att tipsa

Kontakta oss

🔄 Kundservice

☎ 040-93 41 00
(Kundservice)

🔄 Redaktion

☎ 040-28 12 00
(Växel)

Information

Om Sydsvenskan

Personuppgiftspolicy

Cookiepolicy

Allmänna villkor

IAB Sweden Gold Standard

Anpassa cookies

Annons

Företagsannonser

Självbetjäningen

SYDSVENSKAN 175 år

✉ Chefredaktör och ansvarig utgivare: Jonas Kanje

✉ Redaktionschef och ställföreträdande utgivare: Malena Henriksson

✉ Redaktionschef och ställföreträdande utgivare: Camilla Sylvan

✉ Politisk chefredaktör och ansvarig för Opinion: Heidi Avellan

✉ Kulturchef: Ida Ölmedal

Om Sydsvenskan

Sydsvenskan, grundad 1848 av Bernhard Cronholm (teckningen), är Sydsveriges ledande morgontidning. I papperstidningen, på webben, i läsplattan och i mobilen förmedlar tidningen händelser och nyheter i närmiljön, men också i Sverige och världen. Sydsvenskan granskar, berör, underhåller och tar ställning. Det har vi gjort i över 170 år.

